

“Spodbujaj ljubezen brez omejitev”

Spodbujaj in udejanjaj ljubezen, brez omejitev in brez razlikovanj, kajti to je krepost, ki je značilna za nas, Učiteljeve učence. — Vendar pa te ta ljubezen ne more voditi — saj bi prenehala biti krepost — k temu, da bi oslabil vero, da bi otopil ostre robove, ki jo določajo, da bi jo osladil do te mere, da bi se spremenila, kot hočejo nekateri, v nekaj brezobličnega, brez božje moči in sile. (Kovačnica, 456)

30. junij

Gospod je prevzel pobudo in nam prišel naproti. Dal nam je ta zgled, da bi skupaj z Njim šli služiti drugim, da bi — rad to ponavljam — svoje srce velikodušno položili na tla, da bodo drugi hodili po mehkem in bo njihov boj zanje prijetnejši. Tako bi morali ravnati, ker smo postali otroci istega Očeta, tistega Očeta, ki nam je brez pomislekov izročil svojega nadvse ljubljenega Sina.

Ljubezni ne gradimo mi; preplavi nas po božji milosti: *On nas je prvi vzljubil*. Dobro je, da se temeljito prepojimo s to prečudovito resnico: »Boga lahko ljubimo zato, ker On ljubi nas.« Ti in jaz sva zmožna razlivati ljubezen do tistih, ki nas obdajajo, ker sva se rodila iz vere, zaradi Očetove ljubezni. Predrznno prosíte Gospoda za ta zaklad, za to

nadnaravno krepost ljubezni, da bi jo živeli celo v najmanjših podrobnostih.

Kristjani pogosto nismo znali odgovoriti na ta dar; včasih smo zmanjšali njegovo vrednost, kot bi bil omejen na miloščino, hladno in brez duše; ali pa smo ga skrčili na bolj ali manj formalno dobrodelnost. To zmoto je dobro izrazila v usodo vdana tožba neke bolnice: Tukaj z menoj ravnajo *usmiljeno*, moja mati pa je zame skrbela ljubeznivo. Ljubezen, ki se rodi iz Kristusovega Srca, ne more dopuščati tovrstnega razlikovanja. (*Božji prijatelji*, 228-229)